

מאירידי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים
כרשת ניצבים-וילך תש"פ

- לעולם לא אבין את המשפט 'הלכו לי הרגליים', זה לא התפקיד שלהן?
- בדיחה אחת הלכה לבקר את חברה שלה החולה, נכון בדיחה טובה?
(מתוך פורום הבדיחות באתר)

פרשה מאירה

להתחיל מחדש

ממש מתאים לקרוא את פרשיות נצבים-וילך בסמוך לראש השנה. התורה מלמדת אותנו, שגם אם עשינו טעויות ואפילו אם חלילה הכעסנו את הקדוש ברוך הוא במעשינו, אנחנו יכולים לשוב בתשובה. ה' אף פעם לא דוחה אותנו לגמרי, אלא מספיק שנחזור בתשובה ונחליט שמעכשו נהיה טובים - וכבר הוא סולח ומחל ומקבל אותנו באהבה.

לפעמים נראה לנו שמשהו אבוד, התקלקל או השתבש ואין לו כל תקנה. לעתים נראה לנו שמעשה שעשינו גרם למציאות שאין לה פתרון. אולי רכנו עם מישהו ואנחנו חושבים שלעולם לא נהיה שוב חברים שלו. אבל לא כן! התורה מלמדת אותנו שתמיד תמיד אפשר לתקן. כבר אמרו חכמים "אם אתה מאמין שאפשר לשלם, האמן שאפשר לתקן!"

האפשרות לחזור בתשובה היא גם בינינו לבין ה' וגם בינינו לבין חברים או אנשים אחרים. אחרי שמבקשים סליחה או מתקנים את מה שהיה לא טוב - אפשר להחזיר את המצב לקדמותו, ואפילו להגיע למציאות טובה יותר!

אז שנזכר לסים את השנה מתוך אהבה ואחווה, לסלח על כל מה שהיה, ולהתחיל שנה חדשה וטובה!

הפרסים חוזרים!

ענו באתר על החידות בדף הפרשה באתר, ואולי תזכו בפרס!

שאלות בפרשה

- מה פירוש המילה "ניצבים"?
- איזה אירוע היסטורי מספר בראשית, הזכיר משה בפרשה?
- את מי העיד משה כעדים על דבריו?
- בן כמה שנים היה משה בדבריו אל בני ישראל בפרשה?
- למי נתן משה את ספר התורה שכתב?
- מהי "השירה הזאת" (ב'שירי'), לפי רש"י?
- מתי נערך מעמד 'הקהל' (באיזו שנה ובאיזה תאריך)?

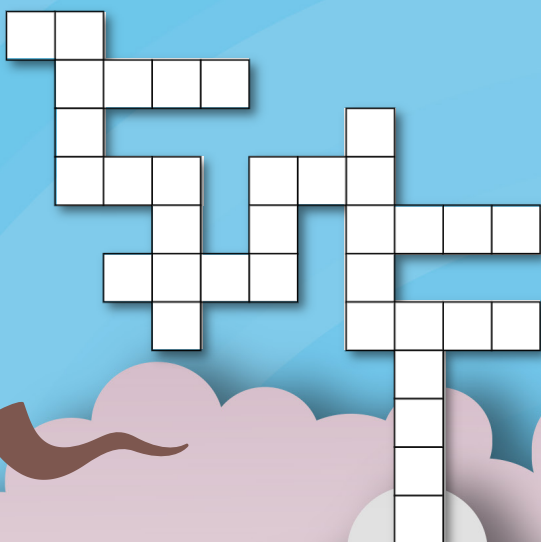
חידת חדגא: מגילת אסתר בפרשה? הסבירו!

חידת פולקע: שאלת ידע: אחת האותיות מהסימן ב"ה שמי" נמצאת בפרשה. מהו הסימן הזה, ומה נמצא בפרשה?

השבץ חודשי השנה

מסיימים שנה! שבצו את כל חודשי השנה בתשבץ!

תשרי
חשוון
כסלו
טבת
שבט
אדר
ניסן
אייר
סיוון
תמוז
אב
אלול

תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות!

Meirkids.co.il

השבוע באתר ערוץ מאיר לילדים

מוישי: אמא, אני צריך נעלים חדשות!
אמא: למה? הרי בשבוע שעבר קנינו לך נעלים חדשות!
מוישי: אם את לא מאמינה לי, את יכולה למדוד אותן בעצמך ולראות שזה קטן!
< < <
הבוטנים מעל הארטיק-שווקו היו מעל למצופה...

גלגל המארחות סיפור לשבת

שמחה פשיטיק

ליד המוכר את מאת השקלים שאסף באותו היום. כשיצא אביגדור מהחנות, הפריח המוכר קריאת שמחה: 'עכשו אוכל להחזיר ליוסף את ההלואה!' כי בלילה הקודם נזקק למזמנים. אחד הספקים של החנות היה אמור לספק לו סחורה בבקר, והוא דרש תשלום מיידי. היות שלא היה לבעל החנות כסף מזמן, הוא החליט ללוות משכנו, והתחייב להחזיר לו מיד בסוף היום, כשיקבל בחזרה את סכום ההלואה מהלקוחות שיקנו אצלו.

אך בסוף היום, כאשר ספר את הכסף בקפתו, גלה שחסרים לו מאה שקלים. 'חבל', הצטער, 'רציתי להחזיר ליוסף את ההלואה היום. אמתין למחר ואחזיר לו אותה בשלמות'. כך חשב לעצמו אך לפני שלש דקות. אבל עכשו, משקבל מאה שקלים מהלקוח האחרון שקנה מעיל, צרף אותו אברהם - בעל החנות - לשכום שהיה בקפתו וחזר לביתו, שמח שיוכל להחזיר את ההלואה לשכנו.

הערב כבר ירד על העיר, כשנשקש אברהם על דלת ביתו של יוסף השכן. 'באתי להחזיר לך את ההלואה בשלמותה', אמר. 'כמה טוב!' צהל יוסף. 'את האמת אמר לך, שהכסף הזה היה הסכום האחרון שנותר לי במזמן. לא חשבתי שאזדקק לו, ולכן הסכמתי להלוות אותו לך, אולם הבקר נזכרתי שזהו יום ההלדת של בני. הבטחתי לו שבוע שעבר מתנה גדולה, אבל לא היה בידי כסף מזמן כדי לקנות לו מתנה שפזזת. עכשו אצא מהר אל הרחוב ואחפש חנות מתנות ומשחקים. תודה לך, אברהם!'

כשחזר אבא-יוסף עם מתנה גדולה ועטופה, קבל אותה יאיר בשמחה רבה, וכל העצב שהיה שרוי על פניו במהלך היום כלו, נמחק כלא היה. ואיש לא שער, שאת כל גלגל המארחות הזה סובב ילד אחד קטן במעשה אחד קטן...

כן, מעשים טובים, אפילו קטנים, משפיעים. אמנם ההשפעה שלהם לא תמיד נראית לעינינו, ולא תמיד אנו מודעים לה, אבל אסור לנו לזלזל בהם משום כך.

יאיר היה ילד חביב ונעים הליכות. אבל באותו הזמן, בשעה שחזר מבית הספר, הלך ברחוב חסר מצב רוח, וזאת על אף שבאותו היום אמורה היתה להעריך מסבת יום ההלדת שלו. ביתו כבר נראה מרחוק, ויאיר התקדם לעברו בצעדים כושלים. מרב שהיה עסוק במחשבות, כמעט נתקל בקבצן שישב על המדרכה והושיט ידו לעבר העוברים ושבים. 'צדקה! רבותי, צדקה!' שמע אותו יאיר אומר שוב ושוב. הוא התעלם ממנו. לא היה לו כח לעצמו, בודאי שאין לו כח לאחרים. הוא הכניס ידיו לכיסיו והמשיך ללכת. אך אז נתקלו אצבעותיו במטבע של חמשה שקלים שהיה מנח בכיסו הימני. בהחלטה של רגע, בפרץ של טוב לב, הוציא יאיר את המטבע והניחו בכף ידו של העני. הלה ברח אותו בכל הברכות הכתובות בתורה, ובעוד כמה ברכות שלא כתובות בשום מקום. יאיר חיף לעברו ומהר לחזר לביתו.

כשיאיר כבר ישב בחדרו, הקבצן החל סופר את הכסף שבקפתו. הוא גלה שהילד שהעניק לו זה עתה מטבע של חמשה שקלים, השלים את הסכום שבקפה למאה שקלים בדיוק. 'זה הזמן לקים את ההבטחה שלי לאיציק', חשב לעצמו. איציק היה בנו היחיד שגדל עמו לבדו. אשתו נפטרה לפני זמן רב, והשנים היו בודדים בעולם וחיו זה לצד זה. אביגדור הקבצן גדל את בנו ככל שיוכל היה, והשתדל שלא יחסר לו דבר. אבל כיון שעבודה מסדרת לא היתה לו, ועסק

הקבצנות לא הכניס כספים רבים לחשבונו, נאלצו האב והבן לחיות חיי עני ודחוקות.

באותו בקר, לפני שיצא איציק לבית הספר, הוא בקש מאביו: 'אבא, אני צריך מעיל חדש. המעיל שיש לי עכשו קרוע, ואינו מגן עלי מהגשם ומהקר'. אביגדור הבטיח לו שאם ירויח מספיק כסף, יקנה לו מעיל חדש. בדרך למקומו הקבוע ראה אביגדור מעיל משבץ ופה, שמחירו מאה שקלים. כל היום המתין בצפייה שיהיה בידו הסכום הדרוש, וכעת, כשהשיג את הכסף, קם ממקום מושבו ופסע אל החנות לרכש מעיל לבנו יאיר.

כשהתקרב ראה את בעל החנות מתחיל לסדר את חנותו לקראת סגירה. הוא הזדרז וקנה את המעיל המבקש, ושלשל